

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

§.3tius. De consideratione & adjunctis pro felici successu meditationis &
considerationis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

Solida devotionis exercitia.

9

ris erga Deum. 4to quæro, quæ doctrina practica pro die toto, aut etiam sequentibus, inderuenda; & cur ob necessitatem, utilitatem &c. exequenda? 5to quæro, quid alteri his expensis suaturus essem; vel etiam, quid aliud, si hoc non faceret, laudis vel vituperii, præmii vel pœnæ accepturus esset; & quid in agone optaturus sim me fecisse? 6to quæro, quid me hactenus à practicatione hujus illius solidæ veritatis, virtutis impedit. An & quæ passio, quis respectus humanus, &c. & sic sternitur via variis affectibus indignationis, ferventis contritionis, &c. 7^{imo} demum quæro, quid super his cum Deo & Sanctis colloquendum; nempe esse agendas gratias, implorandam Dei gratiam, intercessionem B. V. SS. &c. non scribo hæc & similia dono contemplationis præditis. Ego infirmitatis meæ conscius experienciâ didici, per ejusmodi praxin horam meditationis feliciter, dum satis aliàs occupatus eram, vel in itinere, sine multis distractionibus decurrisse. Tu scies, quid tibi magis arideat aut conveniat.

§. 3^{tius}.

De consideratione & adjunctis pro felici successu meditationis & considerationis.

PRout consideratio ex mente S. P. N. à meditatione distinguitur, ea nil aliud est, quàm ponderatio cujusdam objecti minori cum apparatu facta, ac meditatio fieri solet. Hoc est

A 5

sine

sine accurata & laboriosa objecti discussione, voluntatis concitatione, sine præludiis, colloquiis. Eius finis potissimum est inspectio & reformatio sui status specialius descendendo ad actiones quotidianas, officium in particulari. Talis consideratio apud homines debilioris capitatis vel simpliciores plus sapè boni efficit ac operosa meditatio. Maximè quando rationes nervosæ vivaciter imprimuntur.

Adjumenta pro bono successu meditat. & considerationis.

UT meditatio & consideratio cum eo majore peragantur fructu, adjumenta sunt. 1. Non accedere ad orationem illicè ab alia quavis profana actione. Si cum Magnate hujus sæculi tibi agendum sit. Nonne, ut colloquium benè succedat, diligenter præviè ad id te præparas? verum est, quòd infinitæ bonitatis ac Majestatis Deus non requirat tales à te cæremonias, quales Princeps mortalis homo ejusdem tecum ex terra damascena glebæ. Oportet te tamen antecedenter colligere sensus tuos, dum quasi es adhuc in anticamera & procinctu ad orandum. 2. Accedere ad orationem, eamque continuare cum omni possibili reverentia & submissione, Item enixâ ad Deum precatione, ut te adjuvet. 3. Actum fidei de hac vel illa veritate agnita crebrius elicere. 4. Post elicitos affectus, qui ex hac vel illa veritate agnita sequuntur, crebra instituere cum Deo vel Sanctis

etis colloquia. 5. Expectare subin, an Deus etiam ad cor loquatur. Multi nesciunt distinguere, quando Deus loquatur cum anima. Sed ut de sublimi hinc contemplationis dono non loquar, quotiescunque tu ipse pro hac vel illa veritate investiganda, hoc illove affectu eliciendo non laboras; sed absque tua singulari industria illustrius quoddam alicujus æternæ veritatis lumen ac illustratio mentem implet; vel subitus horror ratione æternitatis, judicii divini animum quatit, aut tenera compassio erga Deum patientem, aut amor cor liquefacit. Tunc Deus tecum loquitur, tunc cor Deo plenè aperi, & committe. 6. Finitâ meditatione, consideratione non facere ut homo, qui intuetur se in speculo; & statim obliviscitur, qualis fuerit, sed ita unam saltem veritatem sibi imprimere, quæ & pondus adferat pro variis per diem suspiriis ac precibus jaculatoriis, & istius diei actiones dirigat.

CAPUT SECUNDUM.

De Confessione.

V^{ERUM} quidem est, quòd verecundiam, quam Diabolus tibi abstulit, dum ausus es peccare in conspectu Domini, in duplum insufflet, dum vis confiteri. Sed si rem inspicias prout in se est, invenes difficile esse Confessiones audire ob causas plurimas, non item confiteri. Quòd enim (considerando, quòd propter